

Danutės Mukienės nuotraukose – Lentvario dvaro sodybos vaizdai

(Atkelta iš 19 p.)

Kai lankėmės Trakų Vokės parke, jau buvo antros dienos pusė. Prie netoli rūmų stovinėio gyvenamąjį namą darbuose malonė kvapą skleidė rudeninių gėlių ir daržovių kvapai, raibuliavo sodybos tvenkinių vanduo ir girdėjosi bėgančio upelio gurgėjimas. Parko gilumoje, netoli skardžio, – akmuo su parko istoriją išpūnusiu žraudu. Parko, kurį grafo Jono Juozapo Tiškevičiaus pakviestas sukūrė E. F. Andrė.

Jau sugrąžę į Vilnių supinome, kad Trakų Vokės dvaras nėra paliktas likimo valiai. Paskutiniaisiais metais jo atėjimi rimtai esanti susirūpinusi ir Trakų Vokės miesto savivaldybė, ir Kultūros paveldo departamentas. Tikėkimės, kad taip ir yra. Kad šis dvaro sodyba taptų tikru traukos objektu, skleistų grožį ir E. F. Andrė išpuoselėtas pasaulyje plačiai paplitusias parko kūrimo tradicijas, reikia ne tik daugelio Europos Sąjungos fondų skiriamą milijoną, bet ir žmonių, kurie suprastų, žinotų, kaip juos čia reikia tinkamai panaudoti, kam juos skirti pirmiausiai.

LENTVARIO DVARO SODYBA

Keistas jausmas apima paskutiniaisiais metais užsukus į buvusią Lentvario dvaro sodybą. Kol jos centriniuose rūmuose veikė Lentvario kilimų fabrikas, nedaug kas čia ir atvykdavo ieškoti grafo Vladislavo ir Kristinos Tiškevičių laikais sukurto grožio – važiudavo tiesiog į fabriką. Apie tai, kad čia būtų vieno iš gražiausių E. F. Andrė sukurto parko, nedaug kas tais laikais žinojo, dar ma-

(Nukelta iš 22 p.)

